

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1739/2022
09.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужилаца "Пионир" д.о.о. Београд и "Алфа Плам" а.д. Врање, чији је заједнички пуномоћник Ангелина Андрејев, адвокат из ..., против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Драган Згерђа, адвокат из ... и "СИ маркет" д.о.о. Врање, ради проглашења извршења недопуштеним, одлучујући о ревизији тужене АА изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 972/21 од 26.10.2021. године, у седници одржаној 09.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене АА, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 972/21 од 26.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 972/21 од 26.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 590/18 од 08.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је извршење решења Основног суда у Врању И 3466/13 од 09.10.2013. године, на непокретностима извршног дужника, како је изреком наведено, проглашено недопуштеним, што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 207.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 972/21 од 26.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене АА и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, у односу на тужену АА. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је обавезана тужена АА да тужиоцима на име трошкова поступка солидарно исплати износ од 126.600,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена АА је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се

ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су одговорили на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су Законом о парничном поступку изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. наведеног закона.

Због тога, истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У конкретном случају, ревидент уз ревизију није приложила примере различите судске праксе у истоврсним предметима, нити је аргументовала друге цитиране разлоге, потребне ради разматрања ревизије као изузетно дозвољене.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови за дозвољеност посебне ревизије тужене АА из одредбе члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке, сагласно ставу 2. исте законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене АА није дозвољена.

У тужби ради проглашења извршења на непокретностима недопуштеним, поднетој 05.03.2018. године, вредност предмета спора је означена у износу од 200.000,00 динара.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, дозвољеност ревизије цени се према, између осталог,

означеној вредности предмета спора коју је тужилац означио у тужби, а то је 200.000,00 динара.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела, у конкретном случају, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене АА није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић